

Wahyué Gusti Yesus Kristus - Nomer Sepuluh

Peperangan ing Swarga

Jeff Pippenger

2023-11-03

Prahara agung antarané Kristus lan Lucifer (Sang Pembawa Pepadhang) kawiwitan ing swarga, lan Allah marengaké sawijining mangsa pancoban. Nalika Lucifer nyebaraké pambrontakané, sawatara wektu diparingaké supaya wohing pambrontakané Sang Pembawa Pepadhang mau bisa kawedhar. Nalika Allah netepaké yèn mangsa pancoban iku wus rampung, jenengé Lucifer owah saka Lucifer Sang Pembawa Pepadhang dadi Satan, Sang Mungsuh. Tumrap Satan lan para malaékat kang wus mèlu ing pambrontakané, mangsa pancoban iku wus rampung, lan padha dibuwang metu saka swarga, sarta kaukum marang geni langgeng.

Sawisé iku Panjenengané uga bakal ngandika marang wong-wong sing ana ing sisih kiwa: Sumingkirana saka ing ngarsaku, hé kowé para kang katempuh ing paukuman, lumebua ing geni langgeng kang wis kacawisaké kanggo Iblis lan para malaékaté. Matius 25:41.

Pasulayan gedhé antarané Kristus lan Iblis, salajengipun tekan ing Taman Eden, lan sapisan manèh Allah maringi wektu masa percobaan. Nalika Iblis nuduh Allah goroh bab pati lan wohing wit mau, sarta nggodha Hawa supaya mèlu ing pambrontakané, sapérangan wektu maneh kaparingaké supaya woh-wohing pambrontakané Iblis mau kawedhar ing bumi kaya déné ing swarga. Ing kono Iblis nampa jeneng tambahan, yaiku Si Iblis, kang tegesé “Sang Panuduh”. Nalika wektu percobaan (kanggo para putrané Adam kang wis mèlu ing pambrontakané Iblis) rampung, para putrané Adam mau bakal kaukumi marang geni langgeng.

Lan ana perang ing swarga: Mikhael lan para malaekate perang nglawan naga iku; lan naga iku perang, bebarengan karo para malaekate, nanging ora menang; lan panggonane ora ditemokaké manèh ing swarga. Lan naga gedhé iku katundhung metu, yaiku ula tuwa iku, kang sinebut Iblis lan Satan, kang nasaraké saklumahing jagad kabèh; dheweke katundhung metu menyang bumi, lan para malaekate katundhung metu bebarengan karo dheweke. Wahyu 12:7–9.

Peperangan ing swarga ing wiwitaning kontroversi gedhé iku nggambaraké peperangan ing pungkasaning kontroversi gedhé, awit Sang Alfa lan Omega tansah nggambaraké pungkasaning sawijining prakara bebarengan karo wiwitaning prakara iku. Gambaran bab peperangan kang kelakon ing swarga iku diprabawani déning sawijining kaélokan gedhé ing swarga.

Lan ana kaelokan gedhé katon ana ing swarga: ana sawijining wong wadon kasandhangan srengéngé, lan rembulan ana ing sangisoring sikilé, lan ing sirahé ana

makutha saka rolas lintang. Lan wong wadon iku lagi mbobot, banjur sesambat awit nandhang lara arep nglairaké, sarta kasangsaran banget supaya bisa nglairaké. Wahyu 12:1, 2.

Nalika paprangan pungkasan ing pasulayan gedhé antarané Kristus lan Sétan kelakon, yaiku nalika mangsa kasempatan sih-rahmat isih lumaku; papan paprangan iku digambaraké ing Wahyu Yesus Kristus ana ing swarga. Kasunyatan iki saiki lagi kabukak segelé. Rasul Paulus ngandika bab telung swarga.

Rasul Paulus ing wiwitaning pengalaman Kristenipun kaparingan kalodhangan-kalodhangan mirunggan kanggé mangertosi karsaning Allah tumrap para pandhèrèkipun Gusti Yesus. Piyambakipun “kacandak ngantos swarga kaping tiga,” “mlebet ing firdaus, lan miyarsakaken tembung-tembung ingkang boten saged kawedharaken, ingkang boten kaleresan tumrap manungsa ngucapaken.” Piyambakipun piyambak ngakeni bilih kathah “wahyu lan panyingkapan” sampun kaparingaken dhateng piyambakipun “saking Gusti.” Pangertosanipun bab prinsip-prinsip kayektèn Injil sajajar kaliyan pangertosaning “para rasul ingkang langkung utami piyambak.” 2 Korinta 12:2, 4, 1, 11. Piyambakipun kagungan pamahaman ingkang cetha lan jangkep ngenani “jembaring, lan dawaning, lan jeroning, lan inggilipun” saking “katresnanipun Sang Kristus, ingkang ngluwihi sakathahing pangawikan.” Efesus 3:18, 19.” Kisah Para Rasul, 469.

Peperangan ing wiwitaning pasulayan gedhé iku diwiwiti ing swarga katelu, lan peperangan ing pungkasaning pasulayan gedhé iku rampung ing swarga kapisan. Ana telung swarga, kang kapisan yaiku swarga sing makili atmosfering planit bumi. Swarga kapindho yaiku srengéngé, rembulan, lan lintang-lintang. Swarga katelu yaiku apa sing déning Sister White sinebut “paradise,” lan iku makili papan dunungé dhamparé Allah. Ing ngarsané piyambak saka pusat pamaréntahané Allah iku Sang Pembawa Pepadhang, Lucifer, miwiti pambrontakané.

Langit katelu punika papan ing pundi sawetawis nabi, kalebet Sister White, sampun dipunbetah wonten ing sesanti. Nalika Paulus wonten ing ngriku, piyambakipun dipuntingalaken sajarah bab wunguhe balung-balung garing para wong pejah ingkang sampun kapatèn ing dalan raya tanggal 18 Juli 2020, saha prastawa-prastawa ingkang lajeng kalampahan kanthi miyosipun satunggal atus patang dosa sekawan ewu. Paulus dipunlarang nyariosaken sajarah punika, awit sajarah punika dipunlambangaken minangka sajarah ingkang boten pareng “dipunucapaken.” Paulus séda kirang langkung tigang dasa taun langkung rumiyin tinimbang Yohanes Sang Panampiling nampi sesanti Wahyu Yesus Kristus. Yohanes, kados déné Paulus, miyarsakaken punapa ingkang “dipunucapaken” déning pitu gludhug, lan piyambakipun ugi dipundhawuhi supados boten nyerat punapa ingkang “dipunucapaken” punika. Punapa ingkang “dipunucapaken” déning pitu gludhug punika kedah tetep kaségel ngantos pungkasaning tigang satengah dinten pralambang nalika kalih seksi sampun pejah wonten ing dalan raya.

Lan nalika gludhug pitu wus ngucap swarané, aku arep nulis; nanging aku krungu swara saka swarga ngandika marang aku, "Segela iku barang-barang kang diucapaké déning gludhug pitu, lan aja kok tulis." Wahyu 10:4.

Kabèh para nabi padha neksèni bab “wektu-wektu pungkasan” saka paukuman panyelidikan, lan “wektu-wektu pungkasan” iku kanthi cetha wiwit tanggal 11 September 2001, lan saiki wis tekan ing tataran nalika panyegelan diwiwiti. Panyegelan diwiwiti ing pungkasaning telung dina satengah kang simbolis nalika loro saksi kang dipatèni padha gumlethak ana ing dalan. Kabèh para nabi padha sarujuk siji lan sijiné. Paulus weruh papranganing perang probationer pungkasan, kang dumadi ana ing swarga kapisan. Papranganing perang probationer pungkasan, kang dumadi ana ing sajroning swarga kapisan, iku sajajar karo papranganing perang probationer kapisan, kang dumadi ana ing swarga katelu. Bisa waé katon ora prelu netepaké paprangan-paprangan iku minangka papranganing perang probationer, nanging Sétan, kang dadi mungsuh Kristus ing paprangan kapisan lan dadi mungsuhé satus patang puluh papat èwu ing paprangan pungkasan, ngerti yèn wekdalé cendhak. Dhèwèké ngerti yèn iku paprangan kang ditetepaké ana ing sajroning wewengkon wekdal probationer. Apa kita uga mangkono?

Ing taun 1840, malaekat kang kuwasa mudhun lan maringi kakuwatan marang piwelilinging malaekat kapisan. Wong-wong Protestan ing generasi iku banjur diuji, lan pungkasane padha nampa asmane pambrontakan kang katempelake marang wong-wong mau nalika padha diwastani para putri Babil. Jenengé Lusifer uga owah sajroning mangsa pangujianing wekdal kasempatané. Malaekat kang kuwasa sing mudhun ing taun 1840 iku nglambangaké Malaekat kang kuwasa ing Wahyu wolulas kang mudhun ing tanggal 11 September 2001. Pengadilan panaliten durung wiwit ing taun 1840, awit isih ana patang taun ing ngarep, nanging wong-wong Protestan tetep maringi sawijining pralambang kenabian tumrap pengadilané wong urip, amarga nalika malaekat iku mudhun ing taun 1840, mangsa pangujianing wekdal kasempatané wong-wong mau wiwit. Nalika Malaekat ing Wahyu wolulas mudhun ing taun 2001, pengadilan ing swarga owah saka pengadilané wong mati dadi pengadilané wong urip.

Ing tanggal 18 Juli 2020, kuciwa kapisan tumrap gerakan malaékat katelu, kang dipratandhani déning kuciwa kapisan saka gerakan malaékat kapisan, dumugi. Ing gerakan ing wiwitan, prosès pangujiané para Protestan rampung ing tenger dalan kuciwa kapisan, lan banjur pangujian tumrap gerakan kapisan diwiwiti. Ing tanggal 18 Juli 2020, prosès pengadilan maju manèh satunggal léngkah, awit pawarta kang bakal dumugi ing pungkasaning ara-ara samun telung dina setengah iku ora mung bakal dadi kasampurnan kang sampurna lan pungkasan saka pawarta Pambengoking Tengah Wengi, nanging uga bakal nandhani kanthi profètis tekane panyegelan tumrap satus patang puluh papat éwu.

Lan kamulyaning Allahé Israèl wus minggah saka kerub, papan Panjenengané dumunung, tumuju ing ambanging Pedalemané. Banjur Panjenengané nimbali wong kang nganggo linen, kang nggawa piranti tinta panulis ana ing lambungé; lan Pangéran ngandika marang dhèwèké, “Lumakua lumantar ing tengahing kutha, ing tengahing

Yérusalèm, lan pasangna tandha ana ing bathuké para wong kang sesambat lan nangis marga saka sakehé panggawé nistha kang katindakaké ana ing tengahé.” Yèzkiel 9:3, 4.

Prosès panyégelan tumrap satus patang puluh papat ewu iku wiwit nalika lairé, kang uga dadi wunguné. Pesen bab patang angin nguripaké balung-balung garing kang mati, lan pesen bab patang angin iku ya pesen bab panyégelané satus patang puluh papat ewu. Paulus lan Yohanes padha ndeleng lan krungu sajarah kang saiki lagi kita lampahi iki, yaiku sajarah “kang wis dikarep-arep déning akèh nabi lan wong mursid supaya bisa ndeleng.” Sajarah bab obahe kang rosa saka malaékat katelu, kang wis dilambangaké déning obahe kang rosa saka malaékat kapisan.

“Kabèh piwulang kang kaparingaké wiwit taun 1840–1844 kudu digawé dadi kebak daya ing jaman saiki, amarga akèh wong kang wis kelangan pituduh. Piwulang-piwulang mau kudu tekan marang kabèh pasamuwan.

Kristus ngandika, “Rahayu mripatmu, amarga padha ndeleng; lan kupingmu, amarga padha krungu. Satemene Aku pitutur marang kowe: manawa akeh para nabi lan wong-wong mursid wis kepéngin ndeleng prakara-prakara kang kokdeleng, nanging ora ndeleng iku; lan krungu prakara-prakara kang kokrungu, nanging ora krungu iku” [Matthew 13:16, 17]. Rahayu mripat kang weruh prakara-prakara kang katon ing taun 1843 lan 1844.

“Pawarta iku wis kaparingaké. Lan aja nganti ana panundha ing mbalèni pawarta iku, awit pratandha-pratandhaning jaman lagi kasampurnakaké; pakaryan panutup kudu katindakaké. Sawijining pakaryan gedhé bakal katindakaké sajroning wektu kang cendhak. Ora suwé manèh, kanthi panetepipun Gusti Allah, bakal kaparingaké sawijining pawarta kang bakal ngrembaka dadi panguwuh sora. Banjur Daniel bakal ngadeg ing pandumané, kanggo maringi paseksèné.” Manuscript Releases, volume 21, 437.

Tema utama saka peperangan wiwitané Lucifer ing swarga yaiku komunikasi. Dhèwèké iku pambekta pepadhang sing nggunakaké kalungguhané kanggo nyusupaké kasalahan menyang ing pikiran para malaékat suci. Kita kabarèn yèn para malaékat sing ngombé gagasan-gagasan pambrontakané, malah ora ngerti yèn Lucifer piyambak sing wis nggodha wong-wong mau supaya mikir bab-bab sing ing tembé banjur padha dipikirké ngenani Allah. Dhèwèké iku mengkono alus lan liciné, kaya nalika dhèwèké tumindak marang Hawa ing taman, nganti para malaékat sing biyèn suci mau banjur pracaya yèn pikiran-pikiran sing wis ditanduraké Iblis menyang ing batiné, iku asalé saka pikirané dhéwé. Winih-winih kuwi, ing wekasané, ngasilaké woh karusakan langgeng.

Peperangan pungkasan, kang dumadi ana ing langit kapisan, wis meh diwiwiti, lan iku dudu bab pambujuké malaékat-malaékat suci, uga dudu bab pambujuké Iblis marang Hawa, nanging malah bab pambujuké marang sakèhé manungsa lumantar sawijining proses komunikasi kang wis dirusak, kang dipratelakaké minangka ana ing langit. Iku nyangkut World-Wide Web kang dienggo déning Iblis kanggo nancepaké gagasan-gagasan menyang

manungsa, tanpa manungsa-manungsa iku ngerti manawa wong-wong mau wis pracaya marang goroh, lan kanthi mangkono wis mbuktèkaké manawa wong-wong mau ora tresna marang kayektèn. Rasul Pauluslah kang mratelakaké yèn ing “wektu-wektu pungkasan” manungsa bakal nampani sawijining goroh, amarga wong-wong mau ora nduwèni katresnan marang “kayektèn.” Sarèhné, dhèwèké wis nyumurupi sajarah iku dhéwé, ing ngendi pakaryan Iblis kang nggumunakaké iki kalakon.

Panggodhaning umat manungsa katindakaké déning para globalis saka Perserikatan Bangsa-Bangsa, kang padha dadi kakuwatan naga. Para globalis saka Perserikatan Bangsa-Bangsa ing ramalan kapérang saka para ratu lan para sudagar. Para ratu iku para pamaréntah, déné para raksasa téknologi lan para milyarder multinasional iku para sudagar.

Peperangan iku diwiwiti nalika hukum Minggu dipratelakaké; ing wektu iku, Amérikah Sarékat dadi raja utama saka para sepuluh raja. Sawisé kuwi, Amérikah Sarékat wis ngandika kaya naga, mangkono nandhani pungkasané karajan kaping enem saka kéwan bumi. Banjur iku maju kanggo ngapusi sakabèhé jagad lumantar mukjijat-mukjijat sing bakal ditindakaké ana ing ngarsané kéwan mau, mukjijat-mukjijat sing dipratelakaké minangka nggawa geni mudhun saka swarga.

Lan iya nindakaké pratandha-pratandha gedhé, nganti gawé geni mudhun saka swarga tumeka ing bumi ana ing paningalé manungsa. Wahyu 13:13.

Nalika balung-balung garing wong mati sing wus ditangèkaké manèh, kang wis dipatèni ana ing dalan, kaangkat munggah menyang swarga dadi panji, ing wektu kang bebarengan ana pratandha kaélokkan liyané ing swarga.

Lan katon pratandha liyané ana ing swarga; lah ana naga gedhé warna abang, nduwèni pitu sirah lan sapuluh sungu, sarta ana pitu makutha ana ing sirahé. Wahyu 12:3.

Naga abang gedhé iku Iblis, nanging uga Roma kapir.

“Mangkono, déné naga iku, utamané, nggambaraké Iblis, nanging ing pangertèn kapindho, iku minangka pralambang Roma kapir.” *The Great Controversy*, 439.

Naga iku Iblis, lan ing panrapan sekunder naga iku nggambarake Roma kapir. Ing sajarah laire Kristus, naga Roma kapir iku katuduhake; nanging panrapan wangsit kang sampurna tumrap naga iku ana ing “wektu wekasan.” Ing “wektu wekasan” naga iku katuduhake déning sepuluh ratu saka United Nations. Wong-wong mau ora katon ing sajarah laire Kristus, nanging ing sajarah laire wong satus patang puluh papat éwu, kang lairé wis dilambangaké déning laire Kristus.

“Para ratu lan para panguwasa sarta para gubernur wis nempelake marang awake dhewe tandha antikristus, lan dipratelakake minangka naga kang lunga arep perang nglawan para suci—yaiku wong-wong kang netepi pepakon-pepakoné Allah lan kang nduwèni pracaya marang Gusti Yesus.” *Testimonies to Ministers*, 38.

Sunguhe naga iku minangka pralambang pasamuwane, dene pitung sirahé kanthi makutha ana ing sadhuwuré, nandhakaké yèn iku sirah kapitu saka wolung karajan ing ramalan Kitab Suci kaya kang kagambar ana ing reca Nebukadnésar ing Daniel pasal loro, lan uga ing wolung sirah ing Wahyu pasal pitulas. Perserikatan Bangsa-Bangsa iku “kaelokan liyané ing swarga,” ing wektu kang padha nalika panji, kang wis lair ing dalan kang ngliwati lebak balung-balung garing kang mati, diangkat munggah menyang swarga. Naga lan wong wadon iku katon minangka kaelokan-kaelokan ing swarga nalika angger-angger Minggu, kang uga dadi titik wektu kang pas nalika kéwan saka sagara, yaiku Katulikisme, uga “digumunaké lan katut ditutaké.”

Lan aku weruh salah siji saka endhasé kaya dene katatu nganti mati; nanging tatuné kang matèni iku waras manèh; lan saindenging jagad padha gumun ngetutaké kéwan iku. Wahyu 13:3.

Jagad iki gumun ngetutaké kéwan segara kapapaan, “sawisé” tatu patié mari, lan tatu iku mari nalika hukum Minggu ditetepaké ing Amerika Sarékat. Panji, naga, lan kéwan iku kabèh padha digumuni lan ditutaké, diwiwiti nalika hukum Minggu ing Amerika Sarékat. Nabi palsu nduduhaké kaélok-an Iblis sing paling wigati ing wektu kang padha iku uga, awit sakcepete sawisé hukum Minggu, nalika nabi palsu lagi wiwit ngucap kaya sawijining “naga,” banjur piyambakipun lunga kanggo ngapusi jagad kabèh, lan anggoné nindakaké pangapusané iku saka swarga.

Banjur aku mirsa ana kéwan liyané munggah saka ing bumi; lan dhèwèké nduwèni sungu loro kaya cempé, lan gunemé kaya naga. Lan dhèwèké nindakaké sakehing panguwasané kéwan kang kapisan ana ing ngarsané, lan ndadèkaké bumi lan wong-wong kang manggon ana ing kono padha nyembah marang kéwan kang kapisan, kang tatu matèni-né wis waras. Lan dhèwèké nindakaké pratanda-pratanda gedhé, nganti ndadèkaké geni mudhun saka swarga menyang bumi ana ing ngarepé manungsa. Wahyu 13:11–13.

Peperangan sing diwiwiti ing swarga katelu, rampung ing swarga kapisan. Uni telu-lapis saka naga, kéwan galak, lan nabi palsu diidentifikasi déning Kitab Suci lan Rohing Ramalan minangka konfederasi ala. Nalika hukum Minggu kawujud, uni telu-lapis iku wiwit nuntun jagad kabèh ing peperangan nglawan wong wadon, nalika mlaku menyang Armageddon. Nalika hukum Minggu kawujud, wong-wong mau njupuk papané ana ing palagané swarga kapisan, lan banjur padha kalah! Minangka Roma munggah dadi kakuwatan kaping telu sajroning sajarahing donya, Roma tansah ngalahaké mungsuhé dhisik, banjur sekutuné, banjur korbane, lan banjur tiba.

Lan aku weruh ana telung roh najis kaya kodhok metu saka cangkeme naga, lan saka cangkeme kéwan galak, lan saka cangkeme nabi palsu. Awit roh-roh iku ya roh-rohing dhemit, kang nindakaké mukjijat, kang padha lunga marani para ratu ing bumi lan ing saindenging jagad, supaya nglumpukaké wong-wong mau tumuju ing paprangan ing dina gedhé iku, yaiku dinané Allah Kang Mahakuwasa. Lah, Aku teka kaya maling. Begja wong kang tansah waspada lan ngreksa sandhangané, supaya aja nganti lumaku wuda

lan wong-wong padha weruh wirangé. Lan wong-wong mau padha diklumpukaké ana ing sawijining panggonan kang ing basa Ibrani diarani Armagedon. Wahyu 16:13–16.

“Peperangan ing swarga” ing “wektu wekasan” iku dudu pepindhan, nanging sawijining perang komunikasi kang kalaksanakake ing langit. Saka cangkeme naga, cangkeme kéwan buas, lan cangkeme nabi palsu metu “roh-roh setan” kang nindakaké “mukjijat.” Tembung “roh” tegesé ambegan, lan ambegan iku pralambang sawijining pesen. Ambegan ing Ezekiel telung puluh pitu nguripaké balung-balung mati, lan nindakaké mangkono kanthi ngaturaké pesen Islam, kang ing Kitab Suci dipralambangaké minangka angin saka wetan. “Roh,” “angin,” lan “ambegan” iku tembung sing padha kang diterjemahaké dadi telung tembung Inggris mau, ing basa Ibrani uga ing basa Yunani.

“Gusti Allah bisa ngembusaké urip anyar marang saben jiwa kang kanthi temen-temen kepéngin ngladèni Panjenengané, lan bisa ndemèk lambé nganggo areng urip saka mesbèh, sarta ndadèkaké lambé iku dadi fasih ngluhuraké Panjenengané. Ewonan swara bakal kapenuhan déning kakuwatan kanggo mratélakaké kayektèn-kayektèn endah saka Sabda Allah. Ilat kang gagap bakal diluwari, lan wong-wong kang isin bakal dikuwataké supaya bisa mènèhi paseksi kang kendel tumrap kayektèn. Muga-muga Gusti nulungi umaté kanggo ngresiki padaleman jiwa saka saben rereged, lan kanggo njaga sesambungan kang mangkono raketé karo Panjenengané saéngga padha bisa dadi para pandhèrèk udan pungkasan nalika iku bakal kawutahaké.” *Review and Herald*, July 20, 1886.

“Roh-roh” sing metu saka cangkeme naga, saka cangkeme kéwan galak, lan saka cangkeme nabi palsu, makili pesen-pesen satanis. Ing peperangan kapisan ing swarga katelu—iku minangka komunikasi sing wis dirusak, kaya sing dilambangaké déning pambekta pepadhang sing wis rusak. Ing peperangan pungkasan ing swarga kapisan—iku sapisan manèh komunikasi sing wis dirusak. Komunikasi sing wis dirusak sing digunakaké déning Iblis ing peperangan swarga katelu, yaiku sing bakal digunakaké manèh ing peperangan swarga kapisan, yaiku mesmerisme, sing ing jaman modern diarani hipnosis.

“Para priya lan wanita ora kena nyinaoni élmu babagan carane ngrebut lan nguwasani pikirané wong-wong sing sesrawungan karo dheweke. Iki iku élmu sing diwulangaké déning Sétan. Kita kudu nolak samubarang kang kaya mangkono. Kita ora kena campur tangan karo mesmerisme lan hipnotisme—élmu kagungané wong sing wis kelangan kalungguhané sing kawitan lan banjur dibuwang metu saka plataraning swarga.”
Manuscript 86, 1905.

Hipnotisme ing jaman saiki katindakake ing donya lumantar para raksasa teknologi kanthi jaringan web saindenging jagad, kang migunakaké apa sing diwastani minangka élmu pariwara modhèren, nanging satemené iku minangka panyampurnan pungkasan saka élmu hipnotisme satanis lawas. Para globalis, raksasa teknologi, lan para miliarder nduwèni ancas nyekel mangsané ana ing sajroning “web” kasasaran kang wis mapan ing saindenging jagad. Menawa karsa diarani, iku ya iku PsyOps-né Sétan tumrap sakabèhing jagad. Iku pesen-pesen satanis kang nuntun donya menyang Armageddon, lan pesen-pesen satanis iku

diumumaké ing langit ing wektu kang padha nalika telung malaékat iku uga ngumumaké pesené Kristus ing langit.

Lan aku weruh malaékat liyané mabur ing tengahing langit, nggawa Injil langgeng kanggo diwartakaké marang wong-wong kang manggon ing bumi, lan marang saben bangsa, suku, basa, lan kaum, ngandika kanthi swara sora: Padha wedi-asmaa marang Gusti Allah, lan padha mènèha kamulyan marang Panjenengané; awit wis tekan wektuning paukumané; lan padha nyembaha Panjenengané kang nitahaké langit lan bumi lan segara sarta sumber-sumbering banyu. Banjur ana malaékat liyané ngetutaké, ngandika: Babil wis rubuh, wis rubuh, kutha gedhé iku, awit dhèwèké wis ndadèkaké sakehing bangsa ngombé anggur bebenduning laku jinaé. Lan malaékat katelu ngetutaké wong loro mau, ngandika kanthi swara sora: Manawa ana wong nyembah kéwan iku lan recané, sarta nampa tandhané ing bathuké utawa ing tangané, wong iku uga bakal ngombé anggur bebenduning Gusti Allah, kang diwutahaké tanpa campuran menyang ing tuwung bebenduné; lan dhèwèké bakal disiksa nganggo geni lan belérang ana ing ngarsané para malaékat suci lan ana ing ngarsané Sang Cempené: lan kukusing panyiksané munggah salawas-lawasé; lan wong-wong kang nyembah kéwan iku lan recané, uga sapa waé kang nampa tandha asmané, ora duwe katentreman rina wengi. Wahyu 14:6–11.

“Roh-roh” kang metu saka saben anggota saka pasamuwan telu siji iku, metu saka cangkeme. Pangucapé sawijining bangsa iku tumindak pamaréntahané.

“Pangucaping sawijining bangsa iku tumindake para panguwasa legislatif lan yudisialé.”
The Great Controversy, 443.

Yeremia dipunjanji manawa manawa piyambakipun kersa misahaken gandum saking damèn, sarta boten malih wangsul dhateng damèn punika, sanadyan damèn punika saged wangsul dhateng piyambakipun, Gusti Allah badhé ndadosaken piyambakipun “tutuk”-Nipun.

Aku ora lungguh ana ing pasamuwaning para panyendha, lan ora surak-surak bungah; aku lungguh piyambakan marga saka asta-Mu, awit Paduka wus ngebaki aku kalawan nepsu suci. Yagéne laramku langgeng tanpa pedhot, lan tatunku ora kena mari, kang ora gelem waras? Punapa Paduka tenan badhé dados tumrapping aku kados wong goroh, lan kados toya ingkang sirna? Mulane, mangkene pangandikané Pangéran: Manawa sira mratobat, Ingsun bakal ngirid sira bali maneh, lan sira bakal ngadeg ana ing ngarsaku; lan manawa sira misahaké kang aji saka kang nistha, sira bakal dadi kaya cangkem-Ku; wong-wong iku bakal bali marang sira, nanging aja sira bali marang wong-wong iku. Yeremia 15:17–19.

Yeremia nggambarake kaum Millerit ing kuciwa kapisané, sing ngira yèn Allah wis ngapusi. Allah ora ngapusi; Panjenengané mung nyelakaké tangané nutupi sawijining kaluputan ing bagan 1843. Yeremia kaparingan janji, kaya dene wong-wong sing padha kuciwa ing 18 Juli 2020 uga kaparingan janji; yèn manawa padha gelem misahaké awaké saka wong-wong bodho lan piwulang-piwulang setan sing ana sadurungé kuciwané, mula Pangéran bakal ndadèkaké Yeremia, lan wong-wong sing dilambangaké déning panjenengané, dadi

“cangkem”-Né. Bagan 1843 wis digawé minangka panggeneping dhawuh supaya nindakaké mangkono ing Habakuk pasal loro.

“Punika dados paseksen ingkang manunggal saking para pamuji lan seratan-seratan Advent Kapindho, nalika jejeg wonten ing ‘kapitadosan ingkang asli,’ bilih pamacalan bagan punika dados panggenaping Habakuk 2:2, 3. Menawi bagan punika satunggaling prakawis ramalan (lan para ingkang nyelaki punika nilar kapitadosan ingkang asli), mila ngetutipun bilih 457 SM punika taun wiwitan kanggé ngetang 2300 dinten. Prelu bilih 1843 kedah dados wekdal kapisan ingkang dipunwedharaken supados ‘sesanti’ punika ‘kèndel,’ utawi supados wonten wekdal katundha, ing pundi golongan para prawan kedah ngantuk lan tilem babagan prakawis ageng bab wekdal, sakderengipun piyambakipun badhé dipunwungu déning Pambengoking Tengah Wengi.” James White, Second Advent Review and Sabbath Herald, Jilid 1, Nomer 2.

Gusti, lumantar Habakuk, maringi dhawuh marang para Millerit supaya nggawé bagan 1843, lan ing jeroné ana kasalahan kang dipun-tutupi déning asta Gusti. Mulané Yeremia ngandika yèn kuciwa kang dialami iku marga saka asta Allah. Nalika, sawisé kuciwané iku, Gusti nuntun para Millerit bali marang Habakuk pasal loro, wong-wong mau weruh janji iku, yèn sanadyan wahyu iku bakal katingal kaya kendhat, wong-wong mau kudu ngentèni, awit wahyu iku ora bakal goroh, lan yèn ing wekasané wahyu iku bakal “matur”.

Paningal kang “ngandika” iku nggambarake isiné pesen kenabian, lan prasetyané marang Yeremia yaiku manawa manawa dhèwèké gelem nyingkiraké rasa kuciwa, bali marang semangat tumrap pesen kang biyèn diduwèni sadurungé kuciwa iku, lan manawa dhèwèké gelem mbédakaké antarané gandum lan sekam, dhèwèké bakal dadi “cangkem”é Gusti Allah, lan bakal martakaké pesen Seruan Tengah Wengi.

Amarga sesanti iku isih kanggo wektu kang wis katetepaké, nanging ing wekasané bakal ngandika, lan ora bakal goroh; senajan katon kaya telat, ngentènana iku; amarga mesthi bakal teka, iku ora bakal telat. Habakkuk 2:3.

Wong-wong kang diprasetyakake déning Yeremia, ing sajroning gerakan malaékat kapisan lan katelu, kang netepi dhawuh supaya bali, bakal dadi “cangkem”-é Pangéran ing peperangan nglawan pakempalan piala, ing palaganing langit kang kapisan. Wong-wong mau bakal ngaturaké piwulang Bebendu Tengah Wengi. Wong-wong kang diprasetyakake déning Yeremia saiki lagi ngrungu sawijining “swara” ana ing ara-ara samun. Telung dina satengah kang sipaté pralambang iku minangka pralambang ara-ara samun kenabian.

Swarané wong kang sesambat ana ing ara-ara samun, Padadèkna margané Pangéran, lurusna ana ing pasamunan dalan gedhé kanggo Allah kita. Saben lebak bakal kaluhuraké, lan saben gunung tuwin bukit bakal direndhahaké; kang bengkong bakal dilurusaké, lan papan-papan kang kasar bakal dadi rata; Lan kamulyané Pangéran bakal kawedhar, lan sakèhé manungsa bakal padha ndeleng iku bebarengan; awit cangkemané Pangéran piyambak kang wus ngandika mangkono. Yesaya 40:3-5.

Kita badhé nerusaké pangrembag kita bab paprangan pungkasan saka perang mangsa pitungan, kang wiwit ing langit katelu lan rampung ing langit kapisan, ing artikel salajengipun.

Banjur kabèh wong Midian, wong Amalek, lan anak-anak saka tanah wetan padha nglumpuk bebarengan, banjur nyabrang lan masang kémah ana ing lebak Yizreel. Nanging Rohing Pangéran tumedhak marang Gideon, lan dhèwèké nyebul slomprèt; banjur Abiezer padha nglumpuk mèlu dhèwèké. Lan dhèwèké ngutus para utusan menyang sakabèhé Manasyeh; iku uga padha nglumpuk mèlu dhèwèké. Lan dhèwèké ngutus para utusan marang Asyer, marang Zebulon, lan marang Naftali; banjur wong-wong iku padha munggah kanggo nemoni wong-wong mau. Para Hakim 6:33–35.